

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 961/2023
21.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Јовановић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К 67/22 од 26.12.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 378/23 од 21.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Катарине Јовановић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шиду К 67/22 од 26.12.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 378/23 од 21.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шиду К 67/22 од 26.12.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци.

Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка и то: суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а ОЈТ у Сремској Митровици – Одељење у Шиду на име обављеног вештачења, износ од 27.656,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 378/23 од 21.06.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Катарина Јовановић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 3) ЗКП, као и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, коју наводи у образложењу захтева, са предлогом да Врховни суд утврди да је поднети захтев за заштиту законитости основан, да исти усвоји и преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати.

Као незаконите доказе, бранилац окривљеног означава записник о испитивању сведока оштећеног ББ и сведока ВВ, из истраге, јер њиховум испитивањима у истрази није присуствовао окривљени (који у овој фази поступка није имао браниоца) и који у смислу члана 300. став 1. ЗКП, није позван ни обавештен о предузимању доказних радњи испитивања наведених сведока, при чему јавни тужилац сходно одредби члана 300. став 6. ЗКП, није имао претходно одобрење судије за претходни поступак да испита наведене сведоке без обавештења окривљеног.

Супротно изложеним наводима захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног суда, нижестепени судови су правилно оценили да су овако изведени докази законити, те су наводи захтева за заштиту законитости оцењени као неосновани.

Из списка предмета произилази да је јавни тужилац на записнику о саслушању осумњиченог АА Кт 47/20 од 10.08.2020. године обавестио окривљеног да ће се дана 31.08.2020. године почев од 10,00 часова спровести доказна радња испитивања оштећеног ББ, сведока ВВ и других сведока.

Сходно томе, супротно наводима у поднетом захтеву браниоца окривљеног, поступајући у складу са одредбом члана 300. став 1. ЗКП, јавни тужилац је о времену и месту испитивања сведока оштећеног ББ и сведока ВВ, обавестио окривљеног.

Имајући наведено у виду, у конкретном случају обавештење окривљеном, да ће јавни тужилац предузети наведене радње, о чему постоје докази у списима предмета, представља законито поступање јавног тужиоца као органа поступка и испуњење обавезе

прописане одредбом члана 300. став 1. ЗКП, због чега искази оштећеног и сведока испитаних у одсуству окривљеног који је уредно обавештен, нису незаконити докази.

Истоветни наводи били су предмет разматрања Апелационог суда у Новом Саду, који је у овом кривичном поступку поступао као другостепени и који је изложене наводе жалбе браниоца окривљеног оценио као неосноване и за свој став – да су оба исказа дата на законом прописан начин, док је сваки евентуални пропуст отклоњен омогућавањем постављања питања током главног претреса, дао правилне, аргументоване и јасне разлоге (на страни 4. став два образложења пресуде Кж1 378/23 од 21.06.2023. године), које разлоге Врховни суд у свему прихвата и на њих упућује у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП. Ово посебно имајући у виду да сведок ВВ испитивању заказаном 31.08.2020. године није приступио, јер је сломио ногу, о чему је обавестио јавног тужиоца, па је испитан пред јавним тужиоцем 30.11.2020. године, а затим и на главном претресу пред Основним судом у Шиду дана 22.12.2021. године, ком су присуствовали окривљени и његов бранилац, чиме је обезбеђена контрадикторност поступка, односно дата могућност окривљеном и браниоцу да постављају питања сведоку па поштовање права на одбрану, супротно наводима захтева, у конкретном случају није нарушено.

Следствено наведеном, Врховни суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказе на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, те да стога није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у захтеву за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног наводи да захтев за заштиту законитости подноси и због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те надаље наводима захтева оспорава оцену изведених доказа и правноснажним пресудама утврђено чињенично стање, уз истицање да исте нису засноване на савесној оцени сваког доказа појединачно и у међусобној вези, чиме указује на повреде одредаба чланова 419. и 440. ЗКП. Поред овога, наводећи да првостепени суд није поступио по налозима Апелационог суда у Новом Саду, по оцени овог суда, бранилац указује и на повреду одредбе члана 462. став 3. ЗКП.

Наводи браниоца, којима истиче да је одлука о трошковима кривичног поступка и судског паушала погрешна, по оцени Врховног суда представљају повреду члана 441. став 4. ЗКП.

Како су овим наводима истакнути недозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП (битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП и повреде одредаба чланова 419., 440. и 462. став 3. ЗКП), док у односу на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, која представља дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, нема конкретних разлога у чему је бранилац види, а Врховни суд у смислу члана 489. став 1. ЗКП није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на које се захтевом само указује, то се Врховни суд није упуштао у разматрање и оцену истакнутих навода захтева за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**